

og Krigsministeriet blev der dernæst ved allerhøieste Commissorium af 4de Febr. 1850 i det nævnte Niemed nedsat en Commission, bestaaende af Repræsentanter fra formeldte 3 Ministerier samt Delegerede fra Commissionen til Understøttelse af Dvæstede og Faldnes Efterladte, ovennævnte Centralcomitee og Bestyrelsen af den ved den active Armees oprettede Invalidfond, for derover at indkomme med dens Betænkning og Forslag. Denne Commission blev derhos ved Commissoret specielt paalagt:

1) at gjøre Forslag til Principerne for den fremtidige Pensjonsplan, nemlig hvilke Individuer derunder skulle høre, — Naaden, hvorpaa de skulle pensioneres, om ved Penge alene eller, for et vist Antal, ved Optagelse i en Invalidstiftelse, — Størrelsen af Pensjonsafsaetne, — Betingelserne for at tildeles dem, om Dvæstningens Bessaffenhed alene eller i Forbindelse med Charge, huslig Stilling o. s. v. bør gjøre Udslaget, — om Invalidstiftelsens Størrelse, Indretning, Bestyrelse pp., Betingelserne for Optagelsen i den o. s. v.;

2) at forberede Samlingen og den indbyrdes Samvirken under en fælles Genhed af de Midler af forskjellig Art, der haves til Pensioneringen, altsaa:

a) at gjøre Forslag til, hvorledes de Fonds, der ere under offentlig Administration, og som hidtil have repræsenteret Statens Tilskud til Pensioneringen, saasom: Marinens Pensioneringsmidler in specie Gaven efter Krigsartikelsbrevet af 8de Januar 1752 § 935, samt Krigshospitalskassen fremtidigen bør bidrage, og hvorvidt og hvorledes Statskassen paa anden Maade bør tage Deel i Pensioneringen;

b) at gjøre Forslag til Anvendelsen af Indtægterne ved Bortsalget eller Bortleiningen af den af Kongen til Invaliderne skjænkede Gave, Slottet Marienlyst, og den til Krigsministeriet under Navn af „Enkemadame Ane Sabine Diempfers Legat“ indsendte Gave af 10,000 Rbd. i Obligationer, bestemte enten til en Invalidstiftelse eller som

Bidrag til Dvæstedcommissionens Niemed efter Krigsministerens Valg, samt af andre lignende Summer, der maatte være eller blive til Disposition;

c) at søge tilveiebragt en Overenskomst med Commissionen til Understøttelse af Dvæstede og Efterladte, med Centralcomiteen til Understøttelse af udsommanderede Lands og Søkrigeres Familier, de Saarede og Dvæstede og de Faldnes Efterladte, samt med Bestyrelsen af Invalidfondet om at lade de under dem sorterende Fonds virke eller gaae ind under en fælles Genhed for det hele Pensioneringsvæsen, og

3) at gjøre Forslag til Fastsaetelsen af denne Genhed eller fremtidige Bestyrelse af det omhandlede Pensjonsvæsen.

Bemeldte Commissions allerunderdanigste Betænkning og Forslag, der under 25de Sept. 1850, efter den derom givne Befaling, blev indleveret til Krigsministeren, har senere været under speciel Forhandling ved de Ministerier, som samme nærmest angik, og ligger i det Væsentlige til Grund for nærværende Lovudkast. Regeringen har saaledes blandt andet maattet tiltræde den Anskuelse, hvorefter Commissionen, uagtet den modtagne Commissori Indhold kunde synes at tale derimod, har troet, at dens Forslag ikke burde indskrænke sig til Forsørgelsen af de i nærværende Krig Saarede og Dvæstede samt Efterladte af begge Militair-Etater, men omfatte disse Etaters Pensioneringsvæsen i Almindelighed, — og derhos hovedsageligen kun tage Hensyn til deres Underclasser. Under den Brevvevling, der fandt Sted mellem de forskjellige Ministerier forinden Commissionens Nedsættelse, er det allerede forudsat, at man ved denne Leilighed burde søge ikke alene at faae Invalidforsørgelsen ordnet for Fremtiden, men ogsaa i det Hele tilveiebragt en Genhed i Pensioneringen af de til begge Militair-Etaterne hørende Individuer, der ikke kom til at fortere under den almindelige Pensjonslov. Der finder saaledes en stor Ulighed Sted med Hensyn til Pensioneringen af Sø-Etatens og Land-Etatens Underclasser, idet de ved den førstnævnte ere rundelig betænkte, men ved den sidstnævnte Etat selv efter